

פרשת שבוע עפ"י השפת אמת

[פרשת שבוע - חמ"ג]

אף שטח עניני מראות וכשנגמר כן אצל האדם ומוסר גפשו באמת בביטול והכנעה לבוא לנקודה הפנימיות כמו שכתוב ישב נא עבדך כו' ומסירות נפש עבור הערבות של בנימין. וכשאדם מוכן למסור גפשו באמת בלי נגיעה רק להכיר קדושתו יתברך. ממילא ולא יכול יוסף להתאפק (בראשית מה. א) הוא הנקודה הפנימיות שכל דבר שנקרא יוסף. רק שעל ידי הקלוקל נסתר זה. והקליפה מחשיך ומסתיר כאלו חס ושלום דבר נפרד מה' יתברך. ועל ידי הכנעה וביטול אמת כניל מתגלה הפנימיות ונתודע שהוא אחיהם כנ"ל. וזהו בי אדוני (שם מה. יח) שהאמין שמכל מקום יש בפנימיותו חיות ה' יתברך. אף שנסתר לו ואינו יודע האין. כל זה גרם החטא. אבל באמת בי אדוני כו'. כן יש בכל הסתר כנ"ל. וגם מה שכתבו ז"ל על ולא יכלו כו' לשאת כו' נהלו מפניו כו' (בראשית מה. א) או לנו מיום הדין כו' גם כן יש לומר על פי הנ"ל. כי נבהלו מפניו פירוש הפנימיות שהחזיקו לגוי ופתאום נגלה להם אור הפנימיות שבו שהוא יוסף. ונתביישו מאוד איך גרם חטאם שיתהפך להם אור כזה. וקל וחומר ליום הדין שנתגלה לכל אדם איך התייגעו היותר גדול. היה באמת החיות שבו קדוש מאוד. ואיך בחטאו עשה שיתהפך לרע גמור כנ"ל. והבן כי אין להאריך שכתוב כבר במקום אחר מזה:

5

פרשת ויגש

7. א. יגש אליו (בראשית מה. א) [תול"ב]

במדבר בני כו' ערבת כו' תקעת לור כפוך כו' קבל אדנותו כו'. כי האדם נברא לקרב הכל לה' יתברך וכתוב (קהלת ז. כט) אלקים עשה האדם ישר כו'. שאם לא קלקל האדם הנה דבוק תמיד אליו יתברך. וזה גם כן ערבת לשון עירוב שיש לו עירוב והיבור להקדושה בשרוש נשמתו. וממילא כל הבריאה נכנע תחתיו. אך על ידי מעשה גשמי בעולם הזה כשנדבק בהם האדם חס ושלום. זה תקעת לור כפוך שהוא הכח והתלהבות חשק ורצון שנתערב בדברים לא טובים. על ידי זה נדמה לו הכל לחושך כי פועל אדם ישולם לו כו' (איוב לה. יא). וכן מצינו דוגמא במכירת יוסף שעל ידי שמכרוהו והרחיקו האחות. על ידי זה היה נדמה להם כאן כאויב והיה יוסף אחיהם באמת. והעצה לזה להאמין באמונה (אף בחושך כי מכל מקום החיות ירק מה' יתברך

10

20

2

ב"ה [תול"א]

ויגש אליו יהודה (בראשית מה. יח). מלשון הודאה והוא כל איש ישראל. שמעתי מאא"ו מו"ר זצלה"ה שנקראו יהודים על שם שמדין לה' יתברך על כל דבר קטן וגדול שיודעין שהכל ממנו יתברך כו'. ועל ידי זה יכולין ליגש. וזה עצה בכל שעה צר והסתרת פנים לכל איש ישראל. העצה להתבטל לרצון ה' יתברך על ידי שמברר האדם אצלו שגם בתוך ההסתור יש חיות מרצון ה' יתברך. וזהו יגש אליו לה' יתברך. וגם כי זה נקרא הגשה ליוסף כי יוסף הוא הנקודה הפנימיות שיש מה' יתברך כמו שכתבתי במקום אחר. ובאמת היה או צר מאוד ליהודה כמו שכתוב מה נאמר כו'. והיה עצמו על ידי הגשה זו לפנימיות הדבר. כי לא הוסיף בבקשה זו רק שחזר כל הדברים לעצמו להיות מיושרין אצלו ולקבל רצון ה' יתברך בשמחה. ועל ידי שמבררין שהוא מה' יתברך נתגלה הפנימיות. וכתוב ולא יכול יוסף שהוא הפנימיות להתאפק ונתגלה הפנימיות. וממילא הוציאו כל איש כו'. שההסתרות והיציגות שהם מסתירין הפנימיות נתבטלו.

1

2. א. ויגש אליו (בראשית מה. א) [תול"ב]

3. הנגלה היצר כי 33?

4. ויגש אליו (בראשית מה. א)

[תול"ב]

6

ב"ה [תול"ו]

ב"ה [תול"ה]

ויגש אליו יהודה (בראשית מה. יח). במדרש בני אם ערבת כו' רש"י פירש ערבת לרעך זה הקב"ה כו' כענין שכתוב משביעין אותו תהי צדיק. שהאדם ערב על הנשמה בת מלך להחזירה לאביו שבשמים. ואף שנתלכלך כל כך בחטא. עם כל זה על ידי תשובה מעומקא דלבא איך אעלה אל אבי כו' (שם לה). נהפך עונות לזכויות ונאמר אני יוסף כו' (שם מה. א). ואף שאין יודעין להבין היטב איך נהפך החטא לזכות. רק כח הפועל בנפעל וכמו שמהפך אדם לבו לשוב בתשובה כן נאפכין כל הפעולות שפעל בחטאיו. ובאמת בני ישראל שהם חלק ה' ונחלתו ואף על פי שחטא ישראל הוא לכן יכול להתחזק לגשת לכח אלקי אשר נסתר בקרבו. ועל זה נאמר ויגש אליו לעצמותו. ונאמר בי אדוני (שם מה. יח) וכבר כתבנו מזה. אך שיהיה המבוקש רק לשם שמים. וזהו שכתוב (שם) ידבר נא עבדך שכל המבוקש לקרב לבו לשמים להתנהג על פי דרך המלך ושיוכל להוציא דבורים לפני אדון כל. וכשמברר האדם זה המכוון באמתיות לבו. אף שנתלכלך בחטא יכול למצוא פתח התשובה:

9

8

ויאסר יוסף מרכבתו כו' (בראשית מה. כט). כי כל מה שהוא תחת האדם נקרא מרכבה שלו ולכן כל הבריאה הוא מרכבה לה' יתברך שהוא מלך העולם. וצריך כל אחד להמשיך מה שתחת ידו לה' יתברך כי על דרך זה צריך האדם להכניע היצר הרע תחתיו כדי להכניע עצמו עם כל אשר לו לה' יתברך. ומלכות יוסף במצרים היה הכנה לגלות מצרים כדי להיות מקודם כל המצרים תחת יד יוסף. והיו הם מרכבה ליוסף. וכשעלה לאביו באשר המצרים היו רחוקים ממדת אמת של יעקב. לכן אסר אותם מקודם תחתיו שלא יתפרדו כשיעלה לאביו. וכענין שמצינו ביעקב להיפוך כשירד לחוץ לארץ קשר עצמו מקודם בקשר אמיץ (מקודם) כמו שכתבתי בפסוק (בראשית כח. י) ויצא יעקב מבאר שבע ע"ש"ו ובוחר הקדוש. כמו כן בחינת יוסף להיפוך לקרב כל עולם הזה לה' יתברך. ולכן כשעלה קשר את כל מרכבתו תחתיו להמשיך הכל לה' יתברך כי זה מדת יוסף הצדיק והבן:

20

במדבר אנכי ארד עמך כו' (בראשית מה. ד) הבטחה לדורות על מנת ויוסף ישית ידו כו' (שם). כי כל מצור לאיש ישראל רק לטובה להיות אחר כך יתרון. וזהו שכתוב גם עלה (שם) יותר מכמי שהיה קודם היירידה. על מנת ויוסף ישית כו' פירוש ענין הוא הסתכלות. שצריך לשמור שלא יהיה שום הרגש והסתכלות בלי שיקדים יראת ה' לזכור שכל דבר קטן וגדול רק מחיות ה' יתברך. וכשדבוק תמיד בנקודה חיות הנ"ל על ידי זה מתהפך המיצר לטוב. וכן מצוה לזכור תמיד יציאת מצרים כנ"ל. לידע שחיות הכל הנקודה הפנימיות. וזה עצמו בחינת שבת קודש שבני ישראל מעידין שבריאת שמים וארץ רק ממנו יתברך לכן כתיב (ויקרא ט. טו) על כן צוץ לעשות כו' השבת. שיציאת מצרים ושבת הכל אחד בחינת יוסף כנ"ל להיות הכל דבוק בנקודה הפנימיות כמו שכתבתי במקום אחר:

ב"ה [תול"ז]

7

ועתה אל תעצבו כו' (בראשית מה. ז). ועתה לשון תשובה כי השבטים תיקנו החטא כזה הצער שהיה להם מבנימין. והנה לא נשכח מהם החטא זה יותר מעשרים שנה שאמר האלקים מצא כו' עון עבדיך (שם מה. טו). עון המיוחד כי לא היה להם חטא אחר: